ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№66 (9432)

18 серпня 2018 р.

Субота

БОКС НА АРТ-ЗАВОДЕ

Уникальное событие состоится 8 сентября на главном сценическом пространстве арт-завода «Механика» — вечер бокса KINGS of the RINGS. Запланировано проведение шести поединков с участием профессиональных боксеров. А также состоятся четыре боя «белых воротничков». Начало мероприятия — в 19.00.

✧ *Вісті Слобожанщини*

«Україна» відзначає ювілей

Напередодні Дня Незалежності Харків відсвяткує ще один цікавий ювілей — у серпні виповнюється 50 років від дня введення в експлуатацію унікальної споруди, розташованої в саду ім. Шевченка — кіноконцертного залу «Україна». Його звели за спільним рішенням міської влади та тодішнього обкому партії на місці занедбаної літньої естради в глибині парку. Це було викликано нагальною необхідністю — створенням у місті великого залу для масових заходів. Тому ККЗ «Україна» задумувався як головний концертний майданчик, а також центральний кінотеатр міста.

Слід зазначити, що всі 50 років ККЗ «Україна» успішно справляється з роллю одного із найпрестижніших концертних майданчиків Харкова.

Пілотний проект «Електронний чек»

Головне управління ДФС у Харківській області нагадує, що триває пілотний проект електронної системи — «Електронний чек» (або e-Receipt), запроваджений Державною фіскальною службою України. Ця новація має призвести до якісно нових відносин у ланці «підприємець — споживач».

Сутність новітньої моделі полягає у впровадженні альтернативного технологічного рішення для реєстрації розрахункових операцій у сфері торгівлі без застосування традиційних реєстраторів (РРО).

З метою уникнення розбіжностей при нарахуванні майнових податків ГУ ДФС у Харківській області запрошує власників майна (об'єктів житлової або нежитлової нерухомості, землі та легкових автомобілів) до територіальних органів ДФС у Харківській області за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки щодо наявних об'єктів оподаткування (за наявності документів на право власності).

Раків ловити вже не можна

На Слобожанщині, як і по всій Україні, вступила в дію сезонна заборона на вилов раків у водоймищах та річках. Така заборона потрібна для збереження і збільшення популяції раків. Період початку й кінця заборони в деяких областях може відрізнятися — все залежить від різноманітних погодних умов. Розмір штрафу за несанкціонований вилов раків — від 340 до 680 гривень (плюс ще по 25,5 грн за кожного зловленого рака).

Восени, коли заборону знімуть, одна особа протягом доби має право зловити 30 раків на водоймищах загального користування і 50 — на водоймищах, де запроваджено рибальство.

Перший український світлофор

У серпні виповнюється 85 років від дня встановлення першого в Україні стаціонарного світлофора. На розі вулиць Свердлова та Червоноармійської, біля Південного залізничного вокзалу в тодішній столиці України — Харкові урочисто увімкнули найперший у країні дорожній світлофор. Так само як і зараз, це перехрестя в ті часи (при в'їзді в столицю) було дуже жвавим. Тут постійно скупчувалися десятки легкових автомобілів, вантажівок, автобусів і трамваїв. Саме тому було вирішено зробити це перехрестя регульованим за допомогою спеціального електричного пристрою, закупленого у Німеччині за валюту. Через кілька років подібні електричні світлофори почали серійно випускати на одному з підприємств Харкова та поставляти в інші міста України.

Старовинна ікона залишилась в Україні

Нещодавно у пункті пропуску «Гоптівка» харківські митники за інформацією УСБУ в Харківській області завадили переміщенню через кордон України старовинної ікони.

У ході митного контролю громадянка України, яка прямувала до Росії разом зі своїм чоловіком, заявила про відсутність предметів, заборонених або обмежених до переміщення. Але під час подальшого огляду на дні її дорожньої сумки під особистими речами було виявлено ікону із зображенням Святого Миколая з ознаками старовини.

Відносно правопорушниці складено протокол про порушення митних правил за частиною 1 статті 483 Митного кодексу України. З метою встановлення ознак старовини та віднесення ікони до культурно-історичних цінностей буде проведено експертизу.

Підготував Василь ЧИГРИН

ДОРОГА ДО УСПІХУ: БУДУЄМО ВЛАСНОРУЧ!

Харківщина просто «проростає» оновленими та спорудженими наново автошляхами.

Ремонт дороги між Чугуєвом і Куп'янськом повністю завершать вже цього року, а зараз шляховики продовжують працювати на ключових напрямках: Харків-Охтирка, Чугуїв-Мілове, Київ-Харків-Довжанський, Мерефа-Лозова-Павлоград і Харків-Зміїв-Балаклія-Горохуватка.

На дорозі Харків-Охтирка, за даними ХОДА, вкладають вирівнювальний шар покриття між селом Максимівка та Вільшанами. Біля Богодухова вже стелять верхній шар асфальту.

На дорозі Чугуїв-Мілове між Чугуєвом і Куп'янськом дорожникам залишилося відновити ділянку довжиною 12 км. Цього року повністю забезпечать якісний проїзд від міста Чугуїв до Куп'янська. Залишилося 12 км — від кордону Шевченківського та Куп'янського районів до села Комісарівка та від нього — до Куп'янська. Тривають підготовчі роботи на останній невідремонтованій ділянці дороги Чугуїв-Мілове — за Куп'янськом (103-110 км).

Тривають роботи на дорозі Харків-Зміїв-Балаклія-Горохуватка. Зараз вирівнювальний шар покриття вкладають у районі села Чистоводівка, після чого запланований ремонт двох ділянок у селі Андріївка.

На дорозі Мерефа-Лозова-Павлоград готуються фрезерувати чергову ділянку — від Спасова Скита в бік Харкова. Після цього почнуть укладати новий асфальт.

На трасі Київ-Харків-Довжанський триває ремонт в районі станції Закомельська — одну зі смуг руху вже відремонтували, й робітники переходять на сусідню смугу.

Василь ЧИГРИН,
фото Марії ЗАЙЦЕВОЇ

✧ *Стисло про цікаве*

ОЧІКУЄМО ВІДКРИТТЯ САДУ

У Харківській мерії оприлюднили список масових заходів, присвячених 75-й річниці визволення Харкова від нацистських загарбників. Основні урочистості за участю тисяч харків'ян і гостей міста, включаючи численні закордонні делегації з міст-побратимів, розпочнуться о 8 годині ранку на території Меморіалу Слави в Лісопарку, де відбудеться церемонія покладання квітів і вінків. Тут виступатимуть оркестр і зведений хор.

Головними концертними майданчиками стануть найкращі міські парки — ім. Горького та «Стрілка».

На сцені Центрального парку культури і відпочинку 23 і 24 серпня з 13 до 23 години у режимі нонстоп виступатимуть кращі колективи міста та області, учасники талант-шоу, переможці міжнародних пісенних і танцювальних конкурсів та фестивалів. Родзинкою стане виступ знаменитого естрадно-симфонічного «PRIME ORCHESTRA».

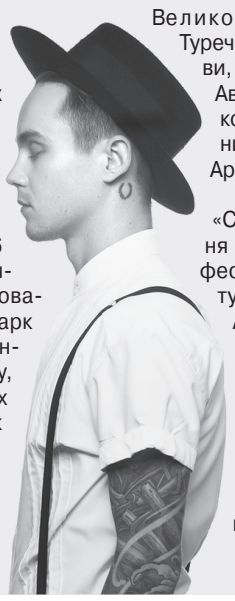

Протягом 23-26 серпня у режимі вуличного маскараду працюватиме і популярний парк «Стрілка». На річці змонтують величезну сцену, на якій, крім місцевих та всеукраїнських зірок естради, виступлять ще й популярні рок-гурти та виконавці з багатьох країн світу, у тому числі з США, Китаю, Німеччини, Великої Британії, Франції, Туреччини, Польщі, Литви, Грузії, Конго і навіть Австралії. Хедлайнером концертів стане популярний український співак Артем Пивоваров.

Неподалік парку «Стрілка» 25 і 26 серпня пройде грандіозний фестиваль вуличної культури «Місто майстрів». А справжнім подарунком для усіх харків'ян і гостей міста стане відкриття другої черги оновленого міського саду ім. Шевченка з мальовничим озером та кількома незвичними фонтанами.

В. В.

✧ *«Сюрприз» від газовиків*

ПАХНЕ... ПОДОРОЖЧАННЯМ!

Судячи з усього, у найближчі місяці пересічним споживачам слід очікувати значного подорожчання блакитного палива — у ПАТ «Харківміськгаз» заявляють про колосальні збитки свого підприємства.

Як повідомляє прес-служба ПАТ «Харківміськаз», лише за шість місяців 2018 року підприємство начебто отримало збитків на 24,8 млн грн. За результатами минулого року, збитки компанії склали 5,8 млн грн.

Основною причиною фінансових втрат у ПАТ «Харківміськгаз» називають занижений тариф для споживачів, який НК РЕКП практично не змінювала з 2015 року. Через це витрати ПАТ «Харківміськгаз» на закупівлю природного газу покриваються тарифом, начебто, лише на 62%.

Найбільшою проблемою тарифу, на думку газовиків, є занижена ціна на технологічний газ. У випадку, якщо ціна на технологічний газ продовжуватиме збільшуватися, то збитки «Харківміськгазу» до кінця року перевищать 50 млн грн.

Серед інших причин необхідності подорожчання газу для споживачів у компанії називають високі закупівельні ціни на газовому ринку, необхідність встановлення на безоплатній основі лічильників газу для населення, низька заробітна плата штатних співробітників компанії та багато іншого...

Все це нам, харків'янам, зрозуміло — ми не дурні люди. Але ж і пересічних споживачів зрозуміти потрібно. До речі, тисячі споживачів цього самого газу працюють і в ПАТ «Харківміськгаз». Якщо керівництво компанії стверджує, що у працівників низькі зарплати, — то як же вони зможуть ще більше платити після підвищення тарифу на газ? До речі, десятки, а то й сотні тисяч жителів Харківщини отримують ще нижчі зарплати, ніж газовики. Вони також змушені переплачувати після підвищення тарифів. І не лише на газ, а й на електроенергію, холодну воду, опалення і т. ін. То де ж тоді простим людям брати додаткові кошти? Чому й без того збідніле населення повинно утримувати велетенські акціонерні кампанії, які мають монополію на газопостачання, електропостачання, опалення та інші життєво важливі послуги?

Всі ці запитання риторичні. Ніхто на них не хоче давати відповідь. Так само як і не бажають відкрито проінформувати людей, як саме компанії-монополісти формують свої тарифи?

Як би там не було, а чим ближче до осені, тим відчутніший «запах подорожчання». І не тільки на газ.

Василь ЧИГРИН

✧ *Враження*

ПІД ЗНАМЕННЯМ ПРОРОКА ІЛЛІ

Нещодавно в Березівці відбулось грандіозне свято — День села. До нього готувались заздалегідь: на вулицях Слобожанська та Зелена були заасфальтовані чималі відрізки доріг, на вул. Українській, від вул. Харківської до вул. Горького, дорога вимощена гравієм. Автобусні зупинки викладені плиткою. А ще кипіла робота біля школи — тут будувалось поле для міні-футболу. Оскільки поле на схилі, його огороджено високою решіткою, а саме поле вкрили зеленим покриттям. Треба подякувати Харківській облдержадміністрації за виділені кошти для будівництва поля. До слова, дякуємо також Харківській райдержадміністрації за виділені кошти на придбання приміщення для дитсадка в Березівці.

І ось настало 2 серпня. У цей день у селищі пристольне свято Святого Пророка Іллі. Зранку в церкві проводилась святкова Літургія. Настоятелю церкви отцю Роману допомагали рідні брати: отець Тарасій — настоятель Свято-Миколаївського храму (селище Жуковського) та диякон храму Олександра Невського (м. Харків) Діонісій. Парафіян було багато: приїхали гості з м. Харкова, з інших селищ, а коротичан привезли на автобусі, про який подбав О. Чернобай. Деякі парафіяни були з подарунками для церкви. Коли служба доходила кінця, під диригентством диякона Діонісія всі присутні в церкві заспівали «Отче наш» та «Вірую». У багатьох парафіян на очах з'явились сльози. Наприкінці заходу були накриті святкові столи.

Свято продовжилось о 17-й годині. На відкриття поля для міні-футболу приїхав голова Харківської районної держадміністрації Юрій Раїна та інші гості. Потім дивились скорочені змагання між командами селищ Пісочина та Березівки: спочатку дорослих (які очолили Олег Чернобай та Ігор Штода), потім дітей.

Згодом усі присутні перейшли на площу. Тут була встановлена сцена, на якій продовжилась офіційна частина свята, а потім почався концерт. Виступали не тільки березівці: приїхали артисти з Пісочина, Коротича, Буд.

Програма була дуже насиченою і продовжувалась до 22 години. Її підготувала Гробова Світлана, завідуюча Березівським клубом. А ще на площі були всілякі розваги для дітей та дорослих: гірки, батути, безкоштовне морозиво, лимонад, солодка вата, а ще каша та шашлики. Почалась дискотека і дуже красивий феєрверк.

Присутні були дуже задоволені такою організацією свята. Березівці вдячні новому голові Олегу Чернобаю за три місяці проведеної роботи в селищі. Він показав себе вмілим діячем та організатором.

А ще вдячні Ігорю Штоді, Валерію Міщаненку, Олегу Чаплигіну, які також брали значну участь в організації свята.

Лідія КЛЮЧКО,
краєзнавець, селище Березівка

✧ *Пропонуємо роботу*

АКТУАЛЬНІ ВАКАНСІЇ

Філія «Пісочинське ДЕП» ДП «Харківський облавтодор» ВАТ ДАК «Автомобільні дороги України» має вакансії:

дорожній робітник — 6 вакансій, зар. плата 7000 грн.
слюсар-електрик з ремонту та обслуговування — зар. плата 7000 грн.
тракторист — зар. плата 8000 грн.
водій автотранспортних засобів — 3 вакансії, зар. плата 10 000 грн.
електрогазозварник — зар. плата 7000 грн.
Контактний телефон: (057) 732-44-64.

✧ *Оголошення*[R]

Продам АЗС и Нефтебазу в г. Харьков, АЗС в с. Борщевая и АГЗС в пос. Высокий, Харьковский район. Тел. 057-373-64-91

✧ *Навколо футболу*

У селищі Березівка 9 серпня відбувся фінал Кубку Південної Конференції Харківського району. Зустрілись місцевий «Автомобіліст» та команда, що стала сюрпризом сезону — «Комунарець» Котляри (на фото).

СЮРПРИЗИ СЕЛА КОТЛЯРИ

Такі спортивні заходи — це особливі події у соціальному житті району та місцевої Пісочинської громади. Федерація футболу Харківського району провела кубковий турнір і сам захід з організацією фінального матчу на найвищому рівні. Окрема подяка за чудовий стадіон та технічне забезпечення президенту клубу «Автомобіліст» Міщаненку Валерію Вікторовичу. Він був відзначений грамотою за вагомий особистий внесок у розвиток і популяризацію футболу у районі.

Після виконання державного гімну і промов представників команд слово мали голова Федерації футболу Харківського району Юрій Миколайович Кудіков та заступник голови Харківської районної ради Олег Євгенійович Казаков. При нагородженні урочисте слово промовив голова виконкому Пісочинської територіальної громади Олег Олександрович Чорнобай.

На матчі також був присутній голова Котлярівської сільської ради Анатолій Петрович Бугай. Котлярівському голові була висловлена подяка за розвиток спорту та соціальної сфери. Анатолій Петрович — людина зі щирим серцем до людей, авторитетний народний обранець, що ділами змінює середовище селища. Голова, який розуміє важливість пропаганди здорового способу життя та виховання патріотичності. Завдяки мудрому керівництву Котлярівського голови команда має все необхідне забезпечення, а в самому селі побудовано футбольний майданчик, який очікує синтетичного покриття, та тренувальне футбольне поле.

Сам факт виходу у фінал став результатом ефективної співпраці Анатолія Бугая з керівником команди, що свідчить про тренерський та організаційний талант легендарного ветерану спорту Харківського району Володимира Васильовича Кузьменка. З року в рік його вихованці по ДЮСШ зростали у майстерності та злагодженості. Не кожному тренеру так вдається протягом років втримувати і розвивати ігровий колектив.

Володимир Кузьменко був відзначений грамотою за вагомий особистий внесок у розвиток і популяризацію футболу у районі.

«Автомобіліст» одержав перемогу з рахунком 2:0.

24 серпня у Люботині «Автомобіліст» буде боротись за звання володаря Кубку усього Харківського району. Його суперник визначиться у матчі фіналу Кубку Північної Конференції, який відбудеться 15 серпня, у середу, в Глибокому.

Ігор БОРЕЦЬКИЙ,
футбольний експерт

✧ *Жнива-2018*

ЗЕРНОВІ ТА ЗЕРНОБОБОВІ КУЛЬТУРИ

Сільськогосподарські підприємства Харківського району закінчили збирання ранніх зернових та зернобобових культур, у засіки Батьківщини підприємствами району покладено майже 59000 тонн зерна ранніх зернових культур.

	Площа посіву (гектари)	Урожайність (ц/га)	Валовий збір (тонни)
Всього ранніх зернових та зернобобових	15932	36,8	58569
Озима пшениця	12311	38	47553
Озимий ячмінь	225	30	675
Озиме жито	223	35	780
Пшениця яра	525	32	1680
Ярий ячмінь	1658	33	5471
Горох	990	24,3	2410
Ріпак озимий	348	20,8	724

Найбільша врожайність озимої пшениці в районі склала у господарствах:

— ТОВ «Престиж» (Супруненко Андрій Вікторович) — 77ц/га

— ТОВ СП «Велес-Агро» (Трусов Олександр Олексійович) — 50 ц/га

— ТОВ «Люботинська птахофабрика» (Водолазський Анатолій Павлович) — 45 ц/га

На цей час господарствами району проводиться підготовка грунту під посів озимих культур 2019 року та оранка зябу.

Заплановано посіяти:

— озима пшениця — 13000 га

— озимий ячмінь — 250 га

— озимий ріпак — 350 га

Посів озимих культур планується провести в агротехнічні строки з внесенням мінеральних добрив.

Володимир ТУРЧИН,
начальник відділу агропромислового розвитку ХРДА

✧ *«Гостра» тема*

ХТО ВРЯТУЄ УКРАЇНСЬКУ МОВУ?

Мова нації — це не лише її культура, а й елемент державності. Українська — єдина державна мова в Україні. Згідно з опитуванням, вона є рідною для майже 70% громадян. Втім, цифри свідчать, що лише половина населення країни розмовляє українською у повсякденному житті. Яка ситуація із захистом державної мови сьогодні, дослідили експерти Центру громадського моніторингу та контролю.

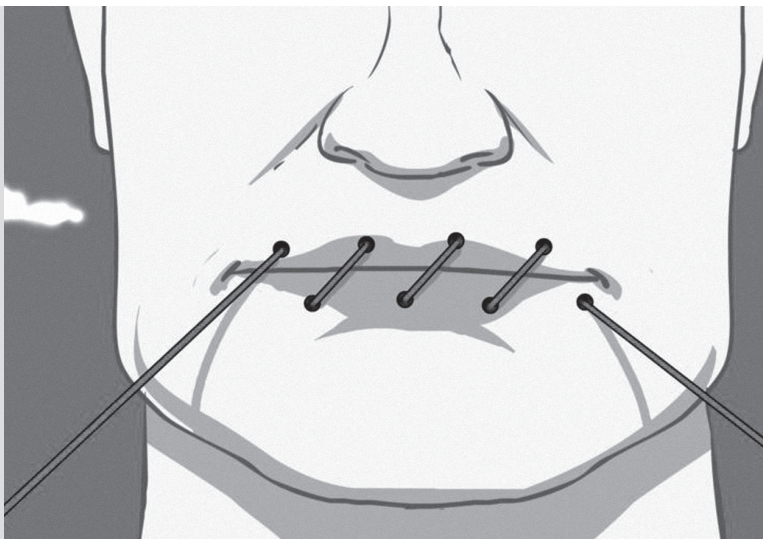

«Язык» і «мова»: одвічні гойдалки

Згідно з опитуванням Центру ім. Разумкова, 68% громадян нашої держави вважають рідною мовою українську, 14% — російську, 17% — обидві однаковою мірою. В основному українською розмовляють на заході (97,2%) і південному заході (91,6%) країни. За словами соціолінгвіста Лариси Масенко, на значній частині території українська перебуває у слабшій позиції, ніж російська, а тому потребує державного захисту.

Водночас дослідження, проведене 2017 року за сприяння німецького Фонду Volkswagen Stiftung, показує, що громадськість недостатньо усвідомлює загрози для української мови. Понад половину респондентів відповіли, що українська і російська «мирно співіснують», лише 32% погодились, що існує загроза цілісності держави через поширення двомовності.

Залежно від регіону та рівня освіти і культури люди по-різному оцінюють вплив Революції Гідності на мовну ситуацію в державі. Доктор політичних наук Володимир Кулик переконаний, що українська стала звучати частіше: «Люди ідентифікують себе з українською мовою як рідною. Зміни в мовній практиці, хоч менш виражені, люди більше говорять чи більше читають, чи більше слухають українською мовою».

Водночас доктор філологічних наук і співробітник Національного інституту стратегічних досліджень Галина Яворська вважає, що українська повинна стати мовою міжетнічного спілкування на території нашої держави і панувати в усіх сферах. Власне, початок цьому уже покладено: з 2014 року влада ухвалила цілу низку законів, які розширили функціонування української мови. Йдеться, зокрема, про квоти на радіо і телебаченні, підтримку українських книжок, новий закон про освіту тощо. 31 травня цього року Президент Петро Порошенко підписав також указ «Про невідкладні заходи щодо зміцнення державного статусу української мови та сприяння створенню єдиного культурного простору України».

Читати, слухати, дивитись українською

Новий закон «Про освіту» мовні активісти назвали найвагомішим здобутком. Закон визначив українську мовою державної освіти, при цьому залишивши право кримським татарам навчатися рідною мовою, а іншим нацменшинам (болгарам, угорцям, румунам та іншим) гарантувавши вивчення рідної мови і навчання нею поруч із українською.

Перемогою на мовному фронті стало також 35% квота на радіо та 75% — на телебаченні для україномовних продуктів. За даними Нацради з телерадіомовлення, сьогодні всі канали виконують цю вимогу. Більше того, з урахуванням двомовних передач середній фактичний показник складає 86%. Найменше української мови лунає в ефірах «Інтер» (37%), ТРК «Україна» (66%) та ICTV (74%).

Радіостанції також перевищують встановлену законом квоту в середньому на третину.

— Моніторинг ефіру радіокомпаній показав збільшення частки українського мовлення майже вдвічі, якщо порівнювати з 2015 роком. Якщо до 2016 року частка українських пісень в ефірі мережевих радіостанцій становила не більш ніж 18%, і вони транслювалися переважно вночі, то у 2017 році ця частка зросла до 32%, а пісні державною мовою лунають в ефірі протягом усього дня. Важливо, що вже з листопада 2017 року цей показник зріс ще більше і сьогодні становить 39%. Тобто майже 40%, — заявив голова Нацради з питань теле- і радіомовлення Юрій Артеменко.

Зростання українського продукту фіксується і в книговиданні, де стрімко скоротився друк видань російською, натомість здобули популярність українські переклади та книжки. Втім, у багатьох сферах, зокрема в громадських закладах, магазинах і навіть державних організаціях, українська досі не домінує.

Десятиліття української мови

Підписаний Петром Порошенком указ передбачає створення цільової програми розвитку української мови на 2018—2028 роки, яка охопить усі сфери суспільного життя. Мета цієї програми — підвищити роль української мови як державної, сформувати єдиний культурний простір та зберегти цілісність української культури.

— До мене звернулися видатні діячі науки для того, щоб я оголосив 2018 рік роком української мови. Я відмовив. Тому, що за один рік ти мову не захистиш. Але я прийняв рішення і підписую указ про те, що з 2018 року ми оголошуємо десятиліття української мови і робимо все можливе для того, щоби мову захистити. Бо головне, що тримає націю, що забезпечує її розвиток — є українська мова, — пояснив Президент, підписуючи цей документ.

Програма передбачає розширення україномовного інформаційного простору в межах країни та за кордоном, а також забезпечення використання української мови працівниками держустанов та служб. Для осіб, які подаватимуть запит на громадянство України, буде розроблений іспит на знання державної мови.

Відповідно до указу, впродовж 10 років повинна бути створена національна словникова база із вільним доступом до неї користувачів, а також розроблене комп'ютерне забезпечення українською мовою.

Також програма передбачає розробку дистанційних та онлайн-курсів із вивчення української мови, запровадження освітніх теле- і радіопрограм, відкритих електронних курсів з української історії та культури. Подальшу підтримку отримає українське книговидавництво. Держава буде сприяти розвитку україномовних медійних продуктів, зокрема інформаційних проектів для дітей, українського кінематографу та якісного дубляжу. Усе це, на думку експертів, повинно підвищити престиж та популярність української мови серед молоді і старшого покоління.

Матеріал Центру громадського моніторингу та контролю

✧ *Храм науки*

Наша гордість і любов!

Мрія про найкращу школу не оминає нікого. Кожен учень хоче навчатися у хорошому закладі, а усі батьки дбають, аби їх діти були оточені опікою, здобули глибокі знання та добре виховання. Будянська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №2 — це школа творчості і натхнення, яка працює над формуванням життєво компетентної, духовно збагаченої, фізично здорової, творчо мислячої особистості, здатної до самовдосконалення, яка вміє адаптуватися до життя у сучасному світі.

Будянська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №2 — це згуртований колектив висококваліфікованих вчителів — майстрів своєї справи. Тому не дивно, що кожного року учні школи стають призерами районних олімпіад, обласних та Всеукраїнських творчих конкурсів, поповнюють лави студентів престижних вишів України. Не винятком став і 2018 рік. За підсумками районних олімпіад з базових предметів школа виборола ІІ місце з української мови (Литвиненко Анастасія), ІІІ місце з біології (Матвеєва Євгенія) та астрономії (Охрименко Єлізавета). Щороку учні школи беруть участь у Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт учнів членів МАН. У 2018 році учениця 9 класу Матвеєва Євгенія виборола І місце в І (районному) етапі та стала учасницею ІІ (обласного) етапу МАН.

Учні школи традиційно були учасниками районного фестивалю дитячої та юнацької творчості «Дивограй» та нагороджені грамотами та дипломами відділу освіти ХРДА у номінаціях «Музично-театральне мистецтво та хореографія» та «Декоративно-ужиткове й образотворче мистецтво».

Кожен педагог закладу несе в собі дві цінності — спрагу пізнання і бажання передавати іншим пізнане. Яскравими особистостями у школі є ті педагоги, які представляють її честь на різних конкурсах педагогічної майстерності. Особливо слід відзначити учителя біології Білик Оксану Миколаївну, яка брала участь у І турі Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2018», стала лауреатом першого (районного) туру та нагороджена Подякою відділу освіти ХРДА.

Надійними помічниками педагогів є батьки учнів. Приємно відзначити, що вони активно включаються в освітній процес, допомагають в оновленні класних кімнат. Так, завдяки батькам було придбано витяжну шафу в їдальню, переобладнано майстерню у сучасний кабінет для 1 класу.

Будянська селищна рада завжди підтримує навчальний заклад. Так, в 2018 році вони допомогли придбати лінолеум для першого класу.

Особливу подяку слід висловити відділу освіти ХРДА за підтримку закладу. За результатами огляду комісією було відзначено високий рівень підготовки до навчального року. Серед закладів середньої освіти наш заклад посів ІІІ місце та нагороджений грамотою відділу освіти ХРДА.

Школо! Будянська школо! Найкраща школа! У тобі дитинство будянської дітвори, в тобі їхня юність, у тобі — всі дитячі мрії та успіхи. Ми, вчителі, щиро радіємо їхнім успіхам, і в майбутньому будемо робити все для того, щоб все нові і нові таланти з'являлися у стінах школи.

Надія КРАЄВА

✧ *Наукова думка*

Дослідники тримають марку

За минулий рік загальний обсяг витрат на виконання наукових досліджень і розробок (далі — НДР) власними силами організацій становив 2,4 млрд грн (у 2016 р. — 2,1 млрд грн).

НДР здійснювались на 149 підприємствах Харківської області. Кількість працівників, задіяних у виконанні таких робіт, становила 14851 особу, з яких 1028 осіб мали науковий ступінь доктора наук, 3105 — доктора філософії (кандидата наук).

Кількість дослідників, задіяних у виконанні НДР, склала 9988 осіб, серед яких 1028 мали науковий ступінь доктора наук і 3082 — доктора філософії (кандидата наук). Серед дослідників — 4138 жінок, з яких 230 мали науковий ступінь доктора наук і 1305 — доктора філософії (кандидата наук).

Найбільша питома вага дослідників задіяна у виконанні технічних наук (50,8%) та природничих (25,2%), найменша — у галузі гуманітарних наук (0,6%).

За даними Облстату

✧ *До витоків*

Слобожанські талісмани

У виставковому залі Обласного центру культури і мистецтв на вулиці Пушкінській у Харкові відкрилася виставка «Слобожанське розмаїття», яка триватиме до 16 вересня.

Основою експозиції стали кращі роботи обласного конкурсу прикладного мистецтва «Слобожанський сувенір» — усього понад 60 оригінальних виробів і талісманів, виконаних майстрами із 15 районів Харківської області, а також міст Ізюм, Первомайський і Харків. Роботи представлені у двох номінаціях: «Сувенір Харківщини» і «Сувенір району Харківської області». Традиційні мотанки, підкови, сердечка, кулони, квіткові композиції, оригамі, вироби із натуральної шкіри, дерева, каменю — все це викликає непідробний інтерес у відвідувачів виставки.

Організаторам обласного конкурсу «Слобожанський сувенір» вдалося досягти найголовнішого — виявити найцікавіших майстрів нашого краю, систематизувати напрямки творчих пошуків і форм, дати можливість подивитися на оригінальні вироби з комерційно-туристичної точки зору, розповсюдження і поширення народних традицій в образотворчому та прикладному мистецтві. Під час виставки проводяться також майстер-класи для всіх охочих, а народна майстриня Оксана Менткевич ознайомить відвідувачів з традиційними та оригінальними обрядовими стравами Слобожанського краю.

Василь ЧИГРИН

✧ *Зодчие и время*

«ЗОЛОТОЕ ДЕСЯТИЛЕТИЕ» РЖЕПИШЕВСКОГО

Приезжие и гости Харькова отмечают, что многие здания или даже кварталы нашего города очень напоминают застройку старого Санкт-Петербурга, Москвы и даже европейских столиц — Берлина, Парижа, Лондона... И это не шутка, а весьма справедливое утверждение! Дело в том, что Харькову безумно повезло: с середины XIX ст. и в первые два десятилетия XX века его строили в основном представители питерской архитектурной школы, получившие образование в столичной Академии художеств и знаменитом ИГИ — Институте гражданских инженеров, проходившие стажировку в лучших европейских столицах и глубоко изучившие особенности западной архитектурной школы. Впоследствии они постоянно переносили свои впечатления от знакомства с Европой на свои авторские проекты, воплощавшиеся на родине. Именно поэтому великолепный Париж, чопорный Лондон и рациональный Берлин угадываются в силуэтах сооружений замечательных зодчих: Покровского, Корниенко, Эстровича, Тона, Ловцова, братьев Загоскиных, Величко, Михаловского, Бекетова и других, построивших в Харькове многие свои здания по подобию строений больших европейских столиц.

В созвездии знаменитых архитекторов особое место принадлежит Александру Ивановичу Ржепишевскому — зодчему, воплотившему в Слобожанской столице неповторимые, уникальные, грандиозные строения, которые не подвластны ни времени, ни общественным или природным катаклизмам, ни смене политических систем.

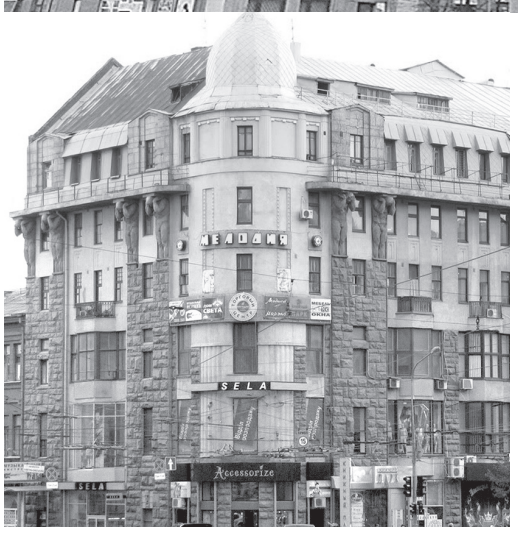

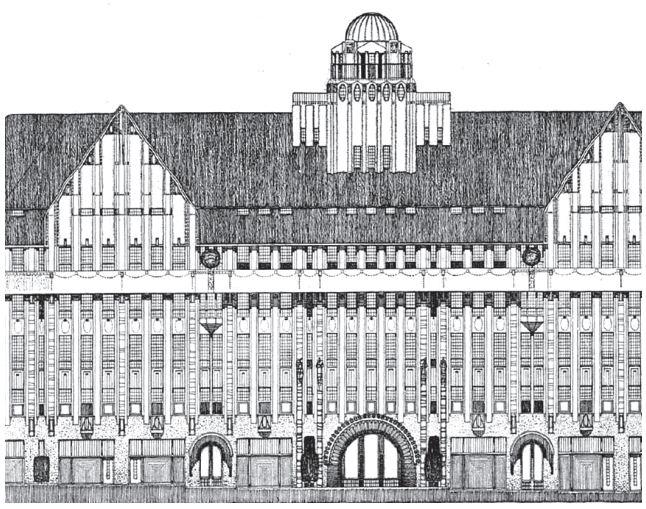

На снимках: Здания, возведенные по проектам Ржепишевского придают Харькову облик европейских столиц.

Этот неподражаемый «северный модерн»

Всего в Харькове Александр Ржепишевский спроектировал и построил 27 оригинальных зданий — 20 из которых являются памятниками архитектуры. К счастью, подавляющее большинство этих строений, включая самые знаменитые («Компанейские дома» на Рымарской, Купеческий банк с гостиницей «Астория», здание мануфактуры в Рождественском переулке, дом режиссера Синельникова на Дарвина и др.), дошли до нашего времени.

Мне, как автору этой статьи, особо приятно отметить еще один малоизвестный факт. Четырехэтажное здание по улице Евгения Котляра, 4, где сегодня расположена редакция газеты «Трибуна трудящихся», реконструировано в 1912-1914 годах тоже по проекту архитектора Ржепишевского, путем надстройки к старому двухэтажному особняку еще двух этажей с мансардой, характерно заостренной вверх крышей.

Бессарабские корни и дух

Александр Иванович Ржепишевский родился в 1879 году в городе Аккерман (ныне Белгород-Днестровский) Бессарабской губернии в семье военнослужащего-пограничника. Бессарабские корни (смесь молдаванина, еврея, черкаса, малоросса) стали проявляться еще с детства — пытливость, трудолюбие, изобретательность, желание постичь новое... После окончания Одесской гимназии, Александр поступил в Санкт-Петербургский институт гражданских инженеров (ИГИ), который закончил в 1903 году с «золотой медалью». За свое усердие получил безоговорочное право стажироваться в Школе изящных искусств при Сорбонне (Париж), где с необычайным восторгом для себя и пользой для дела провел он с 1904 по 1906 годы.

С 1908 по 19010 годы Александр Иванович жил в Санкт-Петербурге, зарабатывая на жизнь составлением конкурсных проектов. Но свои «южные» корни он не забывал никогда и мечтал вернуться в Малороссию.

Дело случая и всей жизни

Еще со студенческих лет Ржепишевский дружил с Николаем Васильевым — также очень талантливым архитектором. Именно Васильев подбил Ржепишевского стать его соавтором по разработке грандиозного проекта — здания Харьковского Купеческого банка со встроенной гостиницей «Астория». Разработка двух талантливых зодчих не осталась незамеченной. Их проект получил вторую премию (1200 рублей). Более того, заказчикам понравился именно этот проект, а не победитель конкурса, получивший 1-ю премию.

В 1910 году Александр Ржепишевский (вместе с Н. Васильевым) получает приглашение переехать в Харьков для ведения авторского надзора над строительством банка. Так, Ржепишевский, его жена и две дочери попадают в Харьков — город, ставший судьбоносным для дальнейшего развития таланта и профессиональной карьеры видного архитектора.

Не забыть те годы никогда…

В общей сложности в нашем городе архитектор Александр Ржепишевский провел 10 лет. Причем он здесь не просто жил и творил, а сумел воплотить в жизнь свои самые фантастические планы и проекты. Как признавался сам зодчий, таких уникальных зданий ему бы не удалось построить ни в одном другом городе Российской империи, тем более в столице.

Вспоминая великолепный Париж, его изумительные здания, реализовывая свою фантазию, Александр Иванович решил перенести в свои харьковские постройки хоть маленькую частичку французской столицы. И это ему удалось. Вычурные здания по проектам Ржепишевского очень быстро преобразили весьма провинциальный Харьков того времени.

«Париж…» за Лопанью

Кроме классической архитектуры, в начале XX века Париж просто «бредил» зданиями в стиле «конструктивный модерн». Естественно, новые веяния не мог обойти вниманием Ржепишевский. Еще в Париже, обучаясь в Школе изящных искусств, он разработал оригинальный проект промышленного здания в этом стиле, однако, ни в Москве, ни в Петербурге так и не смог воплотить свою новаторскую разработку.

А Харьков «на ура» принял парижский проект. По заказу предпринимателя Миндровского, за речкой Лопань, на углу Рождественского и Лопанского переулков, в 1910 году Ржепишевский возводит трехэтажный корпус Харьковской текстильной фабрики, с использованием железобетона, стальных конструкций перекрытий и сплошного линейного остекления внешних фасадов.

Ничего подобного ни в Харькове, ни во всей Российской империи тогда не было. Разве что небоскребы Нью-Йорка в Америке, которые строились по аналогичным технологиям. В 1910 году Харьков также получил свое «чудо из Парижа» от Ржепишевского.

«Компанейские» дома

Александр Ржепишевский, впервые во всей империи, начал сооружение «компанейских» домов в Харькове — прототип будущих кооперативных домов и нынешних ОСМД. Самые знаменитые из них располагаются по улице Рымарской — дома №6 и 19, а также Пушкинскому въезду, 6. В последнем, кстати, располагалась громадная квартира-студия самого архитектора. Три эти 6-этажных дома, как никакие другие жилые сооружения, соответствуют парижскому духу старого Харькова. Здесь есть практически все от стилей французского нуво-арт и северный модерн — высокие островерхие крыши-мансарды, декоративные башенки, скульптурные композиции на фасадах, кованные ограждения балконов и перил, лепнина на стенах, уютные внутренние дворики и многочисленные арочные проходы между корпусами.

Такими же элегантными и романтичными выглядят и авторские особняки Ржепишевского, построенные для знатных людей Харькова на улицах Дарвина, Маршала Бажанова, Чайковского и др. Лучший из них — особняк драматурга и режиссера Синельникова.

Надо сказать, что громадный успех и слава, которых достиг Ржепишевский в Харькове, сделали его очень зажиточным и независимым человеком.

Крах карьеры и личной судьбы

Революция 1917-го года стала тяжелым испытанием для Ржепишевского и его семьи. В считанные месяцы рухнула его блестящая карьера архитектора, значительно ухудшилась жизнь всей семьи.

Украинские большевики отобрали у архитектора две шикарные квартиры в центре города, определив для него и семьи лишь небольшую комнату в коммуналке. Коммерческие заказы сошли на «нет», ведь новую власть больше не интересовали французские излишества в архитектуре и парижская роскошь в быту. Коммунисты ставили совершенно иные задачи — построение «общества равенства и серости», как метко отмечал Ржепишевский. Начались трения с местной властью, которая усмотрела во взглядах и действиях Ржепишевского проявление «буржуазных пережитков».

Все чаще Александр Иванович вынашивал мысль об эмиграции со своей семьей за границу. На этом настаивал и его лучший друг — архитектор Николай Васильев, эмигрировавший во Францию сразу же после революции и пользовавшийся в Европе большой популярностью как архитектор.

Александр Ржепишевский начал активно готовить документы для эмиграции. Когда все было практически готово, он из Харькова с семьей едет в Крым, чтобы подобрать подходящий пароход, следующий в Европу.

Однако, в Крыму случилось непредвиденное. Будучи давно женатым и имеющим двух дочерей, Ржепишевский вдруг влюбляется в таинственную незнакомку — юную москвичку, отдыхавшую на крымском побережье. История не оставила нам имя этой красавицы: обиженная и оскорбленная жена архитектора уничтожила все сведения, письма и документы об этой женщине.

Влюбленный Ржепишевский уезжает из Крыма в Москву со своей любовницей. А обескураженная жена архитектора вынуждена была вновь вернуться в Харьков.

Последние годы гения архитектуры

После возвращения из Крыма в Москву, Ржепишевский устраивается главным архитектором в заурядный проектный трест «Мосдрев», разрабатывая модели крестьянских изб и простенькой мебели. О былой славе и воплощенных в жизнь грандиозных проектах даже не было речи. Известно только, что Ржепишевский (с группой других архитекторов) разрабатывал проекты нескольких жилых домов для пролетариата в Москве, а также проектировал пансионат «Долоссы» в Ялте.

В последние годы жизни в Москве над Ржепишевским начали сгущаться тучи. Его аполитичными взглядами заинтересовалось НКВД, а зимой 1930 года ГПУ арестовало его как «буржуазного элемента» и запроторило в тюрьму, где Александр Иванович под пытками и жесточайшим психологическим давлением провел пять месяцев.

Из тюрьмы Ржепишевский вышел уже совершенно больным и немощным человеком. Вскоре он скончался в своей московской квартире от инсульта. На этом все сведения о замечательном архитекторе обрываются. Ничего неизвестно о месте его захоронения, как и о том, присутствовала ли у смертного одра его крымская любовница.

Вместо послесловия

Вот так печально закончилась история жизни и смерти Александра Ивановича Ржепишевского. В силу определенных причин, ни родные, ни близкие, ни даже его последняя любимая женщина не могут вспомнить его добрым словом. В отличие от харьковчан, которые всегда будут помнить, уважать и любить настоящего гения архитектуры — Александра Ржепишевского, который создал не только 27 уникальных, самобытных и неповторимых зданий в нашем городе, но и постоянно пытался привнести в свои харьковские творения кусочек великолепного Парижа!

Василий ЧИГРИН

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 1000 компл.
Передплатний індекс 61805

Офіційний сайт районної ради: **http://www.khrada.gov.ua**
Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**